

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สาระสำคัญในบทนี้ โดยสรุปกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ วิธีการดำเนินการประเมิน กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการประเมิน การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

วัตถุประสงค์ของการประเมินการดำเนินงาน โครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 แบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้

1. เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องกับนโยบายต้นสังกัด และความเป็นไปได้ของโครงการ
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เกี่ยวกับความพร้อมของบุคลากร ความเพียงพอของงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ความเหมาะสม การบริหารจัดการ และหน่วยงานที่สนับสนุนโครงการ
3. เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงาน ติดตามกำกับและประเมินผลนำมาปรับปรุงและพัฒนา
4. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ประกอบด้วย การประเมินเกี่ยวกับความสำเร็จของการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ ดังนี้
 - 4.1 คุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560
 - 4.2 พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560
 - 4.3 ทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560
 - 4.4 ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ

เครือข่ายชุมชนที่มีต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน
ของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560

วิธีการดำเนินการประเมิน

รูปแบบของการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของ
นักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ผู้รายงานใช้
รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP) โดยการแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ส่วน คือ ด้าน
สภาพแวดล้อม (Context Evaluation) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ด้านกระบวนการ (Process
Evaluation) และด้านผลผลิต (Product Evaluation) ตามลำดับของการดำเนินงานตามโครงการ 3 ระยะ
ดังนี้

1. การประเมินก่อนเริ่มดำเนินโครงการ ประเมิน 2 ส่วน คือ

1.1 ประเมินด้านสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) ของโครงการพัฒนาทักษะ
อาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียน
วิทยาคม ปีการศึกษา 2560 เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการดำเนินโครงการ
ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ ความสอดคล้องกับนโยบายหน่วยงานต้นสังกัด และความเป็นไป
ได้ของโครงการ

1.2 ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาความ
พร้อมของบุคลากร ความเพียงพอของงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และอาคารสถานที่ ความเหมาะสม
การบริหารจัดการ และหน่วยงานที่สนับสนุนโครงการ

2. การประเมินขณะดำเนินโครงการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินด้านกระบวนการ
ดำเนินงานของโครงการ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและระดับปฏิบัติที่เกี่ยวกับการวางแผน
การดำเนินการจัดกิจกรรม การติดตามประเมินผล และการนำผลไปปรับปรุงและพัฒนา

3. การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ (Product Evaluation) เป็นการประเมินด้านผลผลิต
หลังเสร็จสิ้นโครงการ ดังนี้

3.1 คุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน
โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560

3.2 พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการส่งเสริมพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมี
รายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน

3.3 ทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560

3.4 ความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการดำเนินงาน โครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ประกอบด้วย

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 153 คน
2. ครู ที่ปฏิบัติการสอนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน
3. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 153 คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 คน
5. เครือข่ายชุมชน 5 เครือข่าย ได้แก่ เครือข่ายองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน เครือข่ายธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เครือข่ายนาอินทรีย์บ้านหนองถั่ว เครือข่ายกลุ่มเลี้ยงปลาอุกบ้านขาว และเครือข่ายสำนักงานเกษตรอำเภอระโนด

กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. นักเรียน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางประมาณค่าของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1960 : 608) และสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเป็นหน่วยการสุ่ม และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) โดยวิธีการจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน
2. ครูศึกษาจากประชากรครูที่ปฏิบัติการสอน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน
3. ผู้ปกครอง กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 108 คน
4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยยกเว้นผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 7 คน
5. เครือข่ายชุมชน 5 เครือข่าย กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เครือข่ายละ 3 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ฉบับที่ 1 การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน ของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านสภาพแวดล้อม ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75

ฉบับที่ 2 การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของ นักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านปัจจัย นำเข้า ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.91

ฉบับที่ 3 การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน ของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านกระบวนการ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

ฉบับที่ 4 การประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับ คุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมี รายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87

ฉบับที่ 5 การประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับ พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80

ฉบับที่ 6 การประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับ ทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของ นักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75

ฉบับที่ 7 การประเมินด้านผลผลิตเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ที่มีต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนา ทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียน ตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.77

สรุปผลการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านสภาพแวดล้อม ตามความคิดเห็นของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม ทั้งสองกลุ่มที่ประเมินมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณา

จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ กลุ่มครู ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.25$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยทุกกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.07$) คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเพียงพอของงบประมาณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.23$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.27$) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความพร้อมของบุคลากรมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.41$) อยู่ในระดับมาก โดยทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน

3. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม การศึกษา 2560 ด้านกระบวนการตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีการปฏิบัติและคุณภาพ อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด ได้คะแนนเฉลี่ย 20 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายกลุ่มผู้ประเมินพบว่า กลุ่มครูมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.11$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเครือข่ายชุมชน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.12) อยู่ในระดับมากที่สุดเช่นกัน ส่วนกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.12) อยู่ในระดับมาก โดยทุกกลุ่มได้คะแนนเฉลี่ย 20 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำแนกเป็น

4.1 ผลการประเมินด้านผลผลิต เกี่ยวกับคุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน ค่าน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 5 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.11$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนและกลุ่มเครือข่ายชุมชน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.10) อยู่ในระดับมาก โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 10 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

4.2 ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านผลผลิต เกี่ยวกับ

พฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียน จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ กลุ่มผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.13) อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย โดยทั้งสองกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

4.3 ผลการประเมินด้านผลผลิต เกี่ยวกับทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.16) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ กลุ่มครู ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.22$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยทั้งสองกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

4.4 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 5 กลุ่มที่ประเมินมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.08) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเครือข่ายชุมชน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.19) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กลุ่มครู ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.25$) อยู่ในระดับมาก โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 10 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ตามกลุ่มผู้ประเมิน คำน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน โดยประเมินด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่าทั้ง 4 ด้าน ทุกตัวชี้วัดที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 100 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

อภิปรายผล

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ผู้รายงานมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้อะหว่างเรียนของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านสภาพแวดล้อม ตามความ

คิดเห็นของครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม ทั้งสองกลุ่มที่ประเมินมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และเมื่อพิจารณาจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน พบว่า กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่กลุ่มครู ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.25$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยทุกกลุ่มผ่านเกณฑ์การประเมิน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ได้มองเห็นสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนให้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนตะเควีวิทยาคมส่วนใหญ่มีฐานะยากจน การเรียนรู้ด้านอาชีพเพื่อการหารายได้ระหว่างเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ที่ผ่านมา โรงเรียนยังขาดการส่งเสริมทักษะอาชีพ ไม่มีแนวทางที่ชัดเจนในการจัดทำหลักสูตรเพื่อส่งเสริมแนวทางการประกอบอาชีพ โรงเรียนไม่ได้ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องให้เข้ามาเพิ่มศักยภาพในการจัดการศึกษาวิชาชีพ นักเรียนไม่มีรายได้ระหว่างเรียน นักเรียนกว่าครึ่งของโรงเรียนเป็นครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่มีเงินให้ลูกมาเรียนมากนัก นักเรียนยังขาดทักษะในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย ทั้งนักเรียนครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน โรงเรียนจึงได้ร่วมประชุมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันกำหนดแนวทางและวิธีการส่งเสริมพัฒนาด้านทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนเพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียนสามารถดูแลตนเองและแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีพร้อมสำหรับการเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศในอนาคต สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกของความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2) สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาประเทศไทยภายใต้การขับเคลื่อนสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นสิ่งที่รัฐบาลปัจจุบัน โดยการนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนเป็นหลัก ซึ่งเป็นเป้าหมายพื้นฐานของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเป็นลำดับแรก เพื่อให้ประชาชน “กินดี อยู่ดี มีความสุข” ควบคู่กันไปตามภารกิจของรัฐบาลที่ว่า “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ขับเคลื่อนตามกลไก พลังประชารัฐ (วงศ์สถิต วิสุทิ, 2560 : ออนไลน์) สอดคล้องกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรี

ลักษณะ รัตนาพันธ์ (2557 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การมีอาชีพ เป็นสิ่งที่สำคัญในวิถีชีวิตและการดำรงชีพในปัจจุบัน เพราะอาชีพเป็นการสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว และเป็นฟันเฟืองสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจชุมชนส่งผลถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2561) ที่ให้ความสำคัญการเสริมสร้างประสบการณ์อาชีพของนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ให้นักเรียนได้สำรวจรู้จักและค้นพบตนเองและอาชีพเข้าสู่โลกของการทำงานตามสภาพจริงในสถานประกอบการ แหล่งเรียนรู้ เพื่อเรียนรู้โลกของอาชีพสร้างเสริมประสบการณ์และพัฒนาคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน สอดคล้องกับรายงานการประเมินโครงการของ ชุมนเกียรติ นันทโกสินวงศ์ (2556 : 231) ซึ่งประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านห้วยคู อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โครงการมีความจำเป็นต้องดำเนินการ เพราะเป็นโครงการที่มุ่งพัฒนาทักษะทางสังคม และทักษะการทำงานที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับวิมล นาวารัตน์ (2553) กล่าวว่าเกี่ยวกับ การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมทางด้านการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล จำเป็นที่สถานศึกษาต้องอาศัยการมีเครือข่ายและการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่างๆ ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่งบประมาณของแผ่นดินที่ได้รับการจัดสรร สถานศึกษาสามารถระดมได้ทุกภาคส่วน นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถระดมทั้งความคิด สติปัญญา แรงกาย แรงใจ พลังสมอง ของทุกองค์กรและชุมชนในท้องถิ่นมาทำการพัฒนาการศึกษาของชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้สู่ความเป็นสากลต่อไป และสอดคล้องกับศักดิ์นิพนธ์ สว่างวงศ์ (2557) กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสถานศึกษาเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคีต่างๆ จำนวนมากและมีคุณภาพเพียงพอ มาช่วยกันผลักดันการศึกษาในส่วนที่ตนเอง สามารถกระทำได้ เครือข่ายความร่วมมือเป็นกลุ่ม หรือองค์กร หรือหน่วยงาน หรือบุคคล ที่ทำงาน ในลักษณะคล้ายคลึงกัน โดยมีเป้าหมายเดียวกัน มีความต้องการร่วมกัน ดำเนินกิจกรรมที่เป็นประเด็นปัญหา ร่วม โดยเข้าร่วมมือกันเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างพลังและความแข็งแกร่งใน การผลักดันให้เกิดผลในการแก้ปัญหาาร่วมกันในอนาคต

2. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทย์วิทยาเขต ปีการศึกษา 2560 ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของครู โดยภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า โรงเรียนมีความพร้อมทางด้านบุคลากรทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน ซึ่งทุกฝ่ายทั้งบุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการประสานและให้ความร่วมมือกันอย่าง ต่อเนื่อง มีงบประมาณและอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม รวมทั้งหน่วยงานที่สนับสนุนทั้ง ภาครัฐและเอกชนเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนโครงการเป็นอย่างดี ทั้งการสนับสนุนด้าน งบประมาณ จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาตะเคียนะ สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(ส.ส.ส.) และจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนะ เป็นต้น การสนับสนุนด้านบุคลากรภูมิปัญญาท้องถิ่นในการให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนและ ครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพ เช่น คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและกลุ่มนา อินทรีย์บ้านหนองถั่ว สำนักงานชลประทานระโนด สำนักงานเกษตรอำเภอรโนด กลุ่มเลี้ยงปลาคุ บบ้านขาว กลุ่มปลาคุกร้าบ้านตะเคียนะ ศูนย์การเรียนรู้ปราชญ์ชาวบ้านบ้านโงกน้ำ อ.ควนขนุน จ.พัทลุง แหล่งเรียนรู้ฝักออร์แกนิก ชินวงศ์ฟาร์ม จังหวัดนครศรีธรรมราช ศูนย์เกษตรกรรมเกษตรเพื่อ สิ่งแวดล้อมชุมชนคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มร้อยลูกปัด ชุมชนคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น นอกจากนี้ผู้ปกครองและครูยังให้การสนับสนุนและประสานความร่วมมือกันอย่งดีเช่นกัน รวมทั้งโรงเรียนมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบภายใต้การมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนด ขอบข่ายภาระงานอย่างชัดเจนครอบคลุมทุกกิจกรรมของโครงการ ตลอดจนการวางแผนดำเนินงานแต่ ละขั้นตอนเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ เสาวนีย์ เดือนเด่น และ คณะ (2557 อ้างถึงใน Putti J.M. : 1987) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นพื้นฐานของกิจกรรมทุก กิจกรรม กระบวนการตัดสินใจของกลุ่มจะเกิดการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งปัจจัย สำคัญของการมีส่วนร่วมมี 4 ประการ คือ 1) เป็นความพยายามที่เกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและ ความรู้สึก 2) เป็นการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือ 3) เป็นการให้บุคคลรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน และ 4) เป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วม ซึ่งคำนึงถึงความสมดุล การมีส่วนร่วมที่แท้จริงกับการมี ส่วนร่วมมากเกินไป สอดคล้องกับเมตต์ เมตต์การุณจิต (2553 : 71) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือ ทางอ้อมใน ลักษณะของการรับรู้ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตาม ผลการเปิดโอกาสให้เข้า ร่วมกิจกรรม จะได้รับประโยชน์ในด้านการนำเอาความรู้ความสามารถ (talent) และทักษะ (skill) ของคนใน องค์กรหรือท้องถิ่นแล้วแต่กรณีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม สอดคล้องกับ วันชัย วัฒนศักดิ์ (2549) ที่กล่าวว่า การทำงานแบบมีส่วนร่วมนั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับครอบครัวระดับ โรงเรียน ระดับชุมชน ระดับองค์กร หรือระดับประเทศนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการทศน์ ปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ (Ownership) และจะทำให้ผู้มี

ส่วนร่วม หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) และรวมถึงตกลงยอมรับ (Commitment) ได้อย่างสมัครใจ, เต็มใจและสบายใจ และสอดคล้องกับ วิมล นาวารัตน์ (2553) กล่าวเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมทางด้านการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ จำเป็นที่สถานศึกษาต้องอาศัยการมีเครือข่ายและการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ต่างๆ ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่งบประมาณของแผ่นดินที่ได้รับการจัดสรร สถานศึกษาสามารถระดมได้ทุกภาคส่วนสอดคล้องกับ กฎชาพลตรี (2560 : บทคัดย่อ) ซึ่งประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam ประกอบด้วย ด้านประเมินสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการ สรุปผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนบ้านสันตันเปาด้านปัจจัยนำเข้า โครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความมุ่งมั่นในความสำเร็จของโครงการมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารให้การสนับสนุน การดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และอาคารสถานที่ สำหรับดำเนินโครงการมีคุณภาพ มีความเพียงพอ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.51 พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ

3. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชน โดยภาพรวมทั้งห้ากลุ่มที่ประเมิน มีการปฏิบัติและคุณภาพ อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด ได้คะแนนเฉลี่ย 20 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีกลวิธีที่แบบหลวมในการดึงความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องจากทุกภาคส่วน ครอบคลุมองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในการพัฒนาการศึกษาอย่างสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านอาชีพมีรายได้ระหว่างเรียน สามารถดูแลตนเองและแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ ซึ่งโรงเรียนตะเคียนวิทยาคมได้ดำเนินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โดยนำกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมและกระบวนการบริหารเชิงระบบโดยใช้วงจรคุณภาพ(PDCA) เป็นตัวขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมวางแผน มีการกำหนดบุคลากรรับผิดชอบกิจกรรมตามแผนอย่างเหมาะสม มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจนและเป็นระบบ ทั้งผู้สนับสนุนงบประมาณ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับทักษะอาชีพที่จัดและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน มีการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนและปฏิทินที่ร่วมกันกำหนด นอกจากนี้มีการนิเทศ กำกับติดตามโครงการอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงาน การประเมินผลและนำผลมาปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งมีการเผยแพร่ผลงานแก่ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมชื่นชมและร่วมพัฒนาต่อไป โดยในกระบวนการดังกล่าวจะมีผู้บริหารเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนให้กิจกรรมดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเครือข่ายทุกฝ่ายทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชนได้ร่วมแรงร่วมใจดำเนินงานจนสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับ ชุมนเกียรติ นันทโกคินวงษ์ (2556 : 231) ได้ประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของโครงการ ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ ผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านผลผลิต และด้านกระบวนการดำเนินงาน มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผน มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่าการประชุมคณะทำงานโครงการ เพื่อวางแผนปฏิบัติการ จัดทำแผนงาน และมอบหมายงาน มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการปรับปรุงแก้ไข มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด โดยพบว่า นำผลการผลการตรวจสอบติดตาม ประเมินผลโครงการมาปรับปรุงวิธีการทำงานให้เหมาะสม และสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ด้านการดำเนินงาน มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2551 : 82) ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อขับเคลื่อนการศึกษามีประสิทธิภาพ เช่น 1) ประชาสัมพันธ์งานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยทุกรูปแบบเพื่อให้ เครือข่ายเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น 2) ให้ความสำคัญกับเครือข่ายกำหนดระดับความสำคัญของภาคีเครือข่ายเพื่อประเมินผล การสร้างเครือข่ายการทำงานของสถานศึกษา 3) สร้างขวัญกำลังใจ

ให้กับภาคีเครือข่ายโดยการให้เกียรติยกย่องเชิดชูภาคีเครือข่ายและ กำหนดมาตรการจูงใจเพื่อสร้างขวัญกำลังใจกับหน่วยงานสถานศึกษาที่มีการประสานและร่วมมือกับเครือข่ายจัดกิจกรรมการศึกษา นอกโรงเรียน 4) มีการจัดทำแผนและกำหนดกิจกรรมร่วมกันพร้อมทั้งมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมมือ การทำงานร่วมกันและกำหนดเป้าหมายการทำงานให้ชัดเจนทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และ 5) ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์อย่างกัลยาณมิตรร่วมกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร เป็นต้น สอดคล้องกับ กฤษฎา พลตรี (2560 : บทคัดย่อ) ได้ประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเป่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อโครงการโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปปี้ (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam ประกอบด้วยด้านประเมิน สภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการ สรุปผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนบ้านสันตันเป่าด้านกระบวนการโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเป่า สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติงานชัดเจน และการดำเนินกิจกรรมการปลูกผักปลอดสารพิษสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือการดำเนินกิจกรรมการเพาะเห็ดนางฟ้า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือครูผู้รับผิดชอบนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการดำเนินงาน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.51 พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ สอดคล้องกับ ทวีผล แสงฉิมวงศ์ (2558 : 194) การประเมินโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเทิง ประจำปีการงบประมาณ พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนนักศึกษา และนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเทิง โดยใช้หลักการ CIPP Model ของ Daniel L. Stufflebeam มาเป็นกรอบในการประเมิน มีทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย นักเรียน นักศึกษา จำนวน 165 คน ครูที่ปรึกษาโครงการ จำนวน 14 คน รวม 179 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโครงการหารายได้ระหว่างเรียน ผลการวิจัย พบว่าระดับสภาพการดำเนินงานโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพเทิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านผลผลิต ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก และ

สอดคล้องกับ ประเสริฐ ศรีแก้ว (2551 : 289) ซึ่งรายงานการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพ การทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอม กง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 มีวัตถุประสงค์ของการประเมิน เพื่อประเมิน ด้านบริบทของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ประเมิน ด้านปัจจัยเบื้องต้น ของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ประเมินด้านกระบวนการของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 และประเมินด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยแหล่งข้อมูล ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียน บ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ปีการศึกษา 2551 ได้แก่ คณะกรรมการ สถานศึกษา จำนวน 7 คน คณะครู โรงเรียนบ้านอมกง จำนวน 9 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 48 คน และนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6) จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 จำนวน 3 ฉบับ ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการ พบว่า ด้านกระบวนการของโครงการ ส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของ คณะกรรมการสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.17) ด้านกระบวนการของโครงการส่งเสริม ทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียน บ้านอมกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียนโรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.16) ด้านกระบวนการของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อ การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกง สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนบ้านอมกง สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.23)

4. ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ด้านผลผลิต ได้แก่

4.1 ผลการประเมินด้านผลผลิต เกี่ยวกับคุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำนวณน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 5 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มครู มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.11$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.14) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากัน 2 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนและกลุ่มเครือข่ายชุมชน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.10) อยู่ในระดับมาก โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 10 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายชุมชน และผู้เกี่ยวข้องมีการประชุมวางแผนร่วมกันในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน ตลอดจนผู้บริหารมีการจัดการเชิงกลยุทธ์ซึ่งใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ลุ่มลึกและแยบยลเพื่อดึงเครือข่าย “พลังประชารัฐ” ทั้งภาครัฐและเอกชน และชุมชนมาร่วมกำหนดทิศทาง แนวทาง แผนงาน กระบวนการในการดำเนินงาน การควบคุมตรวจสอบและเป้าหมายที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ พร้อมทั้งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ ร่วมกำหนดกิจกรรมของโครงการ กำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงพัฒนา ในส่วนของการปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนก็เช่นเดียว มีการวางแผนและกำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน ซึ่งเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ การแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาทุกกิจกรรม มีผู้ปกครอง ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเครือข่ายชุมชน แนะนำให้ความรู้เพิ่มเติม มีเครือข่ายพลังประชารัฐทั้งภาครัฐและเอกชนหลากหลายหน่วยงานให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร เช่น การสนับสนุนงบประมาณจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาตะเคียน จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(ส.ส.ส.) และจากองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน เป็นต้น การสนับสนุนด้านบุคลากรภูมิปัญญาท้องถิ่นในการให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนและครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพ จากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและกลุ่มนาอินทรีย์บ้านหนองถั่ว สำนักงานชลประทานระโนด สำนักงานเกษตรอำเภอรโนด กลุ่มเลี้ยงปลาอุกบ้านขาว และจากกลุ่มปลาอุกร้าบ้านตะเคียน การศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมจากศูนย์การเรียนรู้ปราชญ์ชาวบ้านบ้านโกงน้ำ อ.ควนขนุน จ.พัทลุง แหล่งเรียนรู้ฟักกอร์แกนิก ชินวงศ์ฟาร์ม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ศูนย์เกษตรกรรมเกษตรเพื่อสิ่งแวดล้อมชุมชนคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มร้อยลูกปัด ชุมชนคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น ส่งผลให้คุณภาพของการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการ มีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเควีวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ประสบความสำเร็จระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด สอดคล้องกับ กลุ่มพัฒนาระบบงานแนะแนว สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561: 37-40) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน หรือการจัดการเรียนการสอน เสริมทักษะทางอาชีพในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพ นั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทของ ตนเอง และต้องประสานความร่วมมือกันอย่างจริงจัง ซึ่งหน่วยงานทั้งระดับท้องถิ่นและสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ตามความต้องการของตลาด สถานการณ์แรงงานของประเทศ สอดคล้องกับ วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2554 : 27) ที่ได้กล่าวถึงการจัดการเชิงกลยุทธ์ว่าเป็นการ ดำเนินงานที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ลุ่มลึกและแยกคายเพื่อกำหนดทิศทาง แนวทาง แผนงาน กระบวนการในการดำเนินงาน การควบคุมตรวจสอบ และเป้าหมายที่ชัดเจน สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ พร้อมทั้งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับ วันชัย วัฒนศักดิ์ (2549) ได้กล่าวว่าการทำงานแบบมีส่วนร่วมพลังประชารัฐนั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับ ครอบครัว ระดับโรงเรียน ระดับชุมชน ระดับองค์กร หรือระดับประเทศนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งใน กระบวนการที่สนับสนุนปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้ผู้มีส่วนร่วมเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ (Ownership) และ จะทำให้ผู้มีส่วนร่วม หรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) และรวมถึงตกลง ยอมรับ (Commitment) ได้อย่างสมัครใจ, เต็มใจและสบายใจ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษฎา พลตรี (2560 : บทคัดย่อ) เรื่องการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตติ์ เปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน โครงการโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของ Daniel L. Stufflebeam ประกอบด้วย ด้านประเมิน สภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของโครงการ พบว่าผ่านเกณฑ์ การประเมินทุกข้อ ด้านผลผลิต พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนบ้านสันตติ์เปาด้านผลผลิต เกี่ยวกับความ สอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตติ์เปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ยมาก ที่สุด รองลงมา คือนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือนักเรียนมีความเข้าใจใน

กระบวนการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อประเมินเป็นรายข้อตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.51 พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อด้าน ส่วนผลิตในเรื่องของทักษะการทำงานร่วมกันพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทักษะการปฏิบัติตามแผนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการประเมินผลและปรับปรุงงาน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชุณนเกียรติ นันท์ โภคินวงษ์ (2556 : 231) รายงานการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย ผลการประเมินสรุปได้ดังนี้ ผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านผลผลิต และด้านกระบวนการดำเนินงาน มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด ตามลำดับด้านบริบทในภาพรวมมีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ด้านผลผลิตในภาพรวม มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมของโครงการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และระยะเวลาที่กำหนด มีผลสำเร็จในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ครูจัดการเรียนการสอนบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีผลสำเร็จในระดับมากที่สุด และนักเรียนร้อยละ 90 มีทักษะการทำงาน ทักษะอาชีพ จากกิจกรรมของโครงการและสามารถนำไปใช้ในชีวิตได้มีผลสำเร็จในระดับมากที่สุด

4.2 ผลการประเมินผลการประเมินด้านผลผลิต เกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำน้าหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.11) อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ กลุ่มผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.13) อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยโดยทั้งสองกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารสนับสนุนส่งเสริมให้ครูปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน โดยออกแบบหน่วยการเรียนรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ Active Learning ตามแนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพและ ด้านนักเรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ วางแผนการทำงานและการแก้ปัญหาเป็น

ระบบ มีสมรรถนะตามประเภทวิชาชีพ และสาขาวิชาชีพที่ตนสนใจ ซึ่งในการจัดกิจกรรมของครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนกิจกรรมทุกขั้นตอน นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน รวมทั้งครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะอาชีพที่ให้นักเรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์จากการศึกษาแหล่งเรียนรู้เพื่อมาพัฒนากิจกรรมทักษะอาชีพของตนเอง โดยทุกกิจกรรมครูจะทำหน้าที่เป็นเพียงที่ปรึกษาหรือเป็นที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิดซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ สุกัญญา เข้มช้อย และชญานิษฐ์ อุดสาโท (2555) ศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อประกอบอาชีพของโรงเรียนนอมราษฎรบำรุง สรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ 1.1) วิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของ ผู้เรียน 1.2) การเชื่อมโยงความรู้จากครูสู่ นักเรียน 1.3) เครือข่ายองค์กรภายนอก และ 2) เงื่อนไขที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ 2.1) การกำหนดนโยบายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและ บริบทของผู้เรียนและสถานศึกษา 2.2) ความทุ่มเทเสียสละของครูในโรงเรียนที่ต้องการให้เด็ก สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และ 2.3) ความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานทางการศึกษาอื่น สอดคล้องกับ กลุ่มพัฒนาระบบงานแนะแนว สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2561 : 37-40) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนหรือการจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะทางอาชีพในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจ บทบาทของตนเอง และต้องประสานความร่วมมือกันอย่างจริงจัง ซึ่งหน่วยงานทั้งระดับท้องถิ่น และสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนเสริมทักษะ อาชีพที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนตามความต้องการของตลาด โดยได้สรุป บทบาทของครูไว้ว่า การส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจรู้จักตนเอง จัดหาสารสนเทศเกี่ยวกับอาชีพ ให้คำปรึกษานักเรียน ร่วมกับผู้ปกครองหาแหล่งเรียนรู้ด้านอาชีพ กำกับดูแลสนับสนุนด้านแหล่ง เรียนรู้แหล่งฝึกประสบการณ์ด้านอาชีพ ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน เป็นต้น สอดคล้องกับ นันทวัน จันทร์กลั่น (2557 : 27) กล่าวว่า การเรียนรู้เพื่อสร้างทักษะการทำงาน สำหรับเยาวชนคนรุ่นใหม่เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่ครูต้องได้รับพัฒนาเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตใน ด้านทักษะชีวิตที่ดี ทักษะชีวิตจะช่วยให้คนเรารู้จัก เจตคติ และทักษะ ซึ่งจะสามารถจัดการกับ ปัญหารอบๆตัว ให้อยู่รอดในสภาพสังคมและวัฒนธรรมยุคปัจจุบันได้อย่างมีความสุข โดยเรียน ตามพัฒนาการของ สมอง ครูจะต้องเรียนรู้วิธีการออกแบบการเรียนรู้แบบ PBL ให้แก่ศิษย์แต่ละ กลุ่มอายุและตามพัฒนาการของสมองเด็กแต่ละคน ทักษะที่สำคัญดังกล่าวประกอบด้วย ความ ยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้าม วัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต ภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับ ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์ ดร.จรัสกษณ์ รัตนพันธ์ (2557 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่าการมีอาชีพเป็นสิ่งที่สำคัญในวิถีชีวิตและการดำรงชีพในปัจจุบัน เพราะอาชีพเป็นการสร้างรายได้เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว อาชีพก่อให้เกิดผลผลิตและการบริการ ซึ่งสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริโภคและที่สำคัญคือ อาชีพมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศชาติความสำคัญของอาชีพจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจชุมชนส่งผลถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ โดยการจัดการเรียนรู้อาชีพที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้น จะมีการให้ผู้เรียนได้เยี่ยมชมหรือสังเกตการปฏิบัติจากผู้รู้ผู้ชำนาญในแต่ละสาขาอาชีพที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การจัดประสบการณ์ในลักษณะนี้นิยมเชิญภูมิปัญญาท้องถิ่นที่อยู่ในชุมชนเป็นวิทยากรพิเศษให้ความรู้แก่ผู้เรียนซึ่งอาจเป็นผู้ปกครองนักเรียนหรือบุคคลในชุมชน การจัดประสบการณ์เรียนรู้ลักษณะนี้จะก่อให้เกิดสัมพันธภาพอันดีระหว่างผู้ปกครองกับครูและผู้บริหารโรงเรียน สอดคล้องกับ ฮาร์เกรฟ (Hargrave : 2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานกับนักเรียน เกรด 6 ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานจะช่วยกระตุ้นนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการทำงานได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ หลากหลาย และพัฒนาความสามารถในการทำงานของนักเรียน โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ทำให้การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานส่งผลให้เกิดผลสำเร็จในเชิงบวกกับนักเรียน โดยผ่านกิจกรรมที่นักเรียนจะเรียนรู้ ได้เสนอปัญหาที่นักเรียนสนใจจะทำ และเรียนรู้ผ่านกระบวนการการทำงาน ได้พัฒนาความคิดและการปรับปรุงงานที่ได้รับมอบหมาย และสามารถเชื่อมโยงไปสู่ความเป็นจริงภายนอกได้ สอดคล้องกับ คริสติน จอย แบชม (Christine Joy Basham : 2011) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนว อาชีพในปัจจุบัน สำหรับนักเรียนเกรด 13 ว่ามีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่ ในช่วง ระหว่างที่รอการตัดสินใจในการเลือกแนวทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับ การให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบ และพิจารณาคุณสมบัติของวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษา คำแนะนำ เพื่อที่จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ และสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองควรได้รับการพิจารณาเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาอาชีพใด ๆ โดยมีผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอาชีพ และควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษาและการจัดการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

4.3 ผลการประเมินด้านผลผลิต เกี่ยวกับทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนจำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำนำน้าหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 2 กลุ่มที่ประเมินอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.16) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ กลุ่มครู ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.22$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยทั้งสองกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 15 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา
 ขั้นพื้นฐาน เครือข่ายชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง มีการประชุมวางแผนร่วมกันในการวิเคราะห์ปัญหาและ
 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน และ
 กำหนดกรอบกิจกรรมได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมในการ
 ส่งเสริมทักษะอาชีพตรงกับความต้องการของนักเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทักษะและสามารถนำ
 ความรู้และทักษะวิชาชีพที่จัดให้ต่อยอดเป็นอาชีพเสริมของตนเองและครอบครัว ทำให้มีรายได้
 ระหว่างเรียนแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ นอกจากนี้กิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพที่จัดสามารถฝึก
 ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล ทำให้นักเรียนมีพื้นฐานสำหรับ
 การเลือกศึกษาต่อและแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
 ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็น
 ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความ
 เข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็น
 ประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความ
 ขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ
 เลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม 2)
 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิด
 อย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการ
 ตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม 3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น
 ความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของ
 หลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์
 ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการ
 ตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการ
 ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกัน
 ในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้ง
 ต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการ
 รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น 5) ความสามารถในการ
 ใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะ
 กระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร

การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 6-7) สอดคล้องกับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรลักษณ์ รัตนพันธ์ (2557 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับ “อาชีพ” เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในการจัดการเรียนรู้ในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นช่วงเวลาในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนที่จะเลือกการประกอบ อาชีพของตนเองต่อไปในอนาคต โดยได้สรุปความสำคัญของการจัดการเรียนรู้การอาชีพที่มีต่อ ผู้เรียน ดังนี้ 1) ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของอาชีพ ทำให้ผู้เรียนรู้จัก อาชีพต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยเฉพาะอาชีพในชุมชน 2) ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองในด้านของความสามารถ และความสนใจในการประกอบอาชีพในอนาคต 3) ทำให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานในการทำงาน ได้แก่ มีทักษะในการทำงาน มีทักษะในการจัดการ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการ แสวงหาความรู้ และ 4) ทำให้ผู้เรียนเป็นผู้มีคุณธรรมที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอาชีพ ได้แก่ มีความซื่อสัตย์ มีความขยันอดทน มีความยุติธรรม และมีความรับผิดชอบ สอดคล้องกับ โรงเรียน สามัคคีวิทยาคม (ออนไลน์) ได้กล่าวถึงการหารายได้เสริมระหว่างเรียนว่า เป็นทางเลือกที่ดีทางหนึ่ง ในการเพิ่มพูนประสบการณ์ที่นักเรียนมัธยมศึกษาไม่สามารถหาได้ในรั้วโรงเรียน ในขณะที่เดียวกันยังสามารถแบ่งเบาภาระทางการเงินของผู้ปกครองได้ในระดับหนึ่ง และสอดคล้อง กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 (ออนไลน์) ซึ่งส่งเสริมการสอนวิชาอาชีพอิสระ จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กเป็นนายของตนเอง ไม่ต้องเป็นลูกจ้าง แต่เป็น เจ้าของกิจการ เล็กบ้างใหญ่ บ้างตามกำลัง ในการทำจริงควรรวมกันเป็นกลุ่มจะได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ด้วย ซึ่งเป็น วิธีการสอนวิชาอาชีพอิสระนั้น โรงเรียนจะต้องปล่อยให้กิจการเป็นของเด็กเอง โดยมีครูเป็นผู้คอย คูแล แนะนำ ไม่ใช่เป็นธุรกิจของโรงเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กไม่มีความรู้สึกเป็นเจ้าของขาดความ กระตือรือร้น และคิดไม่เป็นการทำมาหากินเป็นอย่างไร อย่างไรก็ตามการสอนวิชาอาชีพ ไม่จำเป็นต้องงดการสอน วิชาการการสอนวิชาการเท่าเดิม แต่การสอนวิชาอาชีพเป็นส่วนเสริม ซึ่งแม้เด็กจะมุ่งเรียนต่อ ก็ไม่ถือเป็นเรื่อง เสียหาย กลับเป็นการปลูกฝัง คุณธรรมให้มีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน และหมั่นศึกษาหาความรู้ สอดคล้องกับ สมิต (Smith : 1994) ได้ศึกษาผลจากวิธีการ สอนที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเกรด 7 โดย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกได้รับการสอนแบบ บรรยาย กลุ่มที่สองได้รับการสอน แบบให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และกลุ่มที่สามได้รับการสอน แบบทั้งบรรยายและให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบให้ลง มือปฏิบัติด้วยตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบทั้งบรรยายและ ให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบทั้งบรรยายและให้ลงมือปฏิบัติด้วย ตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบบรรยาย สอดคล้องกับ กิ้นส์เบิร์ก (Ginzberg. : 1996)

ได้กล่าวถึงการประเมินและพัฒนาทักษะนี้ จะมีประสิทธิภาพที่สุดในช่วงอายุ ระหว่าง 13-15 ปี เด็กจะสามารถประเมินความสามารถของตนเองได้ และพิจารณาเลือกอาชีพได้ ตลอดจนสามารถประเมินความสนใจและความสามารถของตนเองว่าตนควรเลือกอาชีพใด ยิ่งไปกว่านั้น การเสริมสร้างการเรียนรู้ทักษะด้านนี้ บุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นประถม (หรืออนุบาล) ไปจนถึง ม. ๖ และมหาวิทยาลัย รวมถึงตลอดชีวิต โดยรูปแบบการเรียนรู้จะจัดให้เหมาะสมตามพัฒนาการของสมอง ครูจะต้องเรียนรู้วิธีการออกแบบการเรียนรู้แบบ Project Based Learning (PBL) ให้แก่บุคคลแต่ละกลุ่มอายุและตามพัฒนาการของสมองแต่ละคน เพราะทักษะกลุ่มนี้ใช้รูปแบบวิธีการสอนเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ละบุคคลจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง ยิ่งไปกว่านั้น ครูต้องทำงานหนักในการคิดค้นหาวิธีการออกแบบการเรียนรู้วิธีกระตุ้นและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของเด็ก

4.4 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 จำแนกตามกลุ่มผู้ประเมิน คำนวณน้ำหนัก และเกณฑ์การประเมิน พบว่าทั้ง 5 กลุ่มที่ประเมินมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด เมื่อพิจารณาตามกลุ่มที่ประเมิน พบว่ากลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.08) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเครือข่ายชุมชน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.19) อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กลุ่มครู ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.25$) อยู่ในระดับมาก โดยทุกกลุ่มที่ประเมินได้คะแนนรวมเฉลี่ย 10 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายชุมชน และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีให้ความสำคัญ ตระหนักและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนโครงการทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน การร่วมกำหนดกรอบกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ตลอดจนผู้บริหารมีกลยุทธ์ที่แบบยลและใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ลุ่มลึก ในการดึงเครือข่าย “พลังประชารัฐ” ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนส่งเสริม ด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรภูมิปัญญาท้องถิ่นในการให้ความรู้และเป็นที่ปรึกษาแนะนำนักเรียนและครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพ นอกจากนี้ ครูยังมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน จากบทบาทที่เป็นผู้สอน (Teacher) แบบ Passive Learning เป็นการสอนแบบ Active Learning ตามแนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพและด้านนักเรียนให้มีทักษะและสมรรถนะตามประเภทวิชาชีพ และสาขาวิชาชีพที่นักเรียนสนใจตรงกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่สามารถทำให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนแบ่งเบาภาระครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง ส่งผลให้โครงการพัฒนาทักษะ

อาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “พลังประชารัฐ” โรงเรียนตะเคียนวิทยา ปีการศึกษา 2560 ประสบความสำเร็จ นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และเครือข่ายชุมชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก – มากที่สุด สอดคล้องกับ บลูม (พิสมัย แก้วทาสี, 2551 : 61; อ้างอิงจาก Bloom, 1976 : 72-74) ที่กล่าวว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ตนต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเลือกนั้นด้วย ความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจเราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจน จากการปฏิบัติของนักเรียนต่องานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือกจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ คนตรีบางชนิดเกมหรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียนการมีความกระตือรือร้น และความสนใจเมื่อเริ่มเรียนจะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง สอดคล้องกับบาร์นาร์ด (วนิดา ไหมพรม 2557 : 38 อ้างอิงใน Barnard, 1972 : 142) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจที่หน่วยงาน หรือผู้บริหารหน่วยงานใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงานไว้ 3 ประการ ได้แก่ 1) สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน เป็นการชดเชยหรือเป็นรางวัล 2) งานนั้นต้องสามารถวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิผล และ 3) เพื่อให้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจในเป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้ 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย 3.2 มีผลงานกลับมาให้ผู้ทำทราบโดยตรง 3.3 งานนั้นเป็นสิ่งที่พึงปรารถนา และ 3.4 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้ สอดคล้องกับประเสริฐ ศรีแก้ว (2551 : 289) ได้รายงานการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพ การทำนาเพื่อ การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาและคณะครูโรงเรียนบ้านอมกสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X}=4.32$, S.D. = 0.26) ด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านอมกสง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.22) 4.3 ระดับความคิดเห็นในประเด็นด้านผลผลิตของโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพการทำนาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านอมกสง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ตามความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียน บ้านอมกสง สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.21) สอดคล้อง
 กฎฐา พลตรี (2560 : บทคัดย่อ) ซึ่งประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้าน
 สันตันเปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 ผลการประเมิน พบว่า
 ด้านผลผลิตเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา
 ชื่นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนต่อโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเปา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การดำเนินกิจกรรมการทำงานไทยส่งผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะ
 อาชีพของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือการดำเนินกิจกรรมการปลูกผักปลอดสารพิษ
 ส่งผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะอาชีพของนักเรียนและค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการดำเนินกิจกรรมการ
 จักสานส่งผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะอาชีพของนักเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามเกณฑ์
 ค่าเฉลี่ยที่ 3.51 พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการส่งเสริม
 ทักษะอาชีพนักเรียนโรงเรียนบ้านสันตันเปา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 เชียงรายเขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชุมนเกียรติ
 นันท์โกกิจวงษ์ (2556 : 231) ประเมินโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่อ
 อาชีพสุจริตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย
 พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อโครงการส่งเสริมทักษะการทำงานและสร้างเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
 ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านห้วยคุ อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย ในภาพรวมมี
 ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้
 อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด
 รองลงมาคือ พบว่า ครูจัดการเรียนการสอนบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ
 โรงเรียนดำเนินการจัดกิจกรรมของโครงการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และ
 ระยะเวลาที่กำหนด มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ส่วนรายการที่มีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ
 โรงเรียนได้รับงบประมาณจากการจัดโครงการตามเป้าหมายที่กำหนด มีความพึงพอใจในระดับ
 มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 โรงเรียนควรให้ความสำคัญในการรวมพลังประชารัฐ ทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน มามีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

1.2 โรงเรียนควรให้ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักให้แก่นักเรียน ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และเครือข่ายชุมชน เครือข่ายชุมชน ถึงความสำคัญในการพัฒนาพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย เพราะจะส่งผลให้นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียน สามารถดูแลตนเองและแบ่งเบาภาระครอบครัวได้

1.3 การดำเนินกิจกรรมควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรประเมินผลผลิตด้านทักษะอาชีพของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาและเสริมแรงสร้างขวัญกำลังใจตลอดจนแนวโน้มในการต่อยอดเพื่อเป็นอาชีพในโอกาสต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลต่อทักษะอาชีพเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน เช่น ด้านการตลาด การบรรจุหีบห่อที่สวยงามและมีมาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

2.2 ควรศึกษาทักษะอาชีพของท้องถิ่นหรือชุมชนดั้งเดิมเพื่ออนุรักษ์ไว้และพัฒนาสู่ความเป็นสากลหรือสินค้าโอท็อป